

Ivan Macut, *Victor Sion, Uzeti Mariju k sebi. Tajna životne jednostavnosti*, Verbum, Split, 2017., 111 stranica

Victor Sion bio je karmelićanin te ujedno i autor mnogobrojnih djela koja su prožeta duhovnom problematikom. U izdanju Verbuma na hrvatski jezik do sada su prevedene i objavljene sljedeće njegove knjige: *Živjeti sadašnji trenutak*, *Predanje Bogu* te *Nada grješnika*. Knjiga koju sada predstavljamo jest, dakle, četvrta knjiga koja je u izdanju Verbuma predstavljena našoj javnosti na duhovno obogaćenje te ona ujedno i zatvara niz od četiriju knjiga pod nazivom *Za duhovni realizam*, čime je autor želio kraćim djelima i jednostavnim rječnikom čitateljima pružiti realan prikaz duhovnog života koji se ujedno može primijeniti na svakidašnje životne situacije s kojima se susrećemo.

Uz predgovor i proslov koje je napisao Jean Hussen knjiga se sastoji od uvoda i četiriju poglavlja poredanih redom: I. *Marijino otajstvo*, II. *Kušnje u Marijinu životu*, III. *Marija sjedinjena s Isusom* te IV. *Marijina jednostavnost*. Knjiga završava pogovorom pod naslovom *U Marijinoj sjeni*.

U uvodu autor Mariju želi prikazati kao ženu koja je jednaka svakoj drugoj ženi rođenoj na ovoj zemlji. Ipak, postoji i jedna bitna razlika koja Mariju razlikuje od svih drugih, a to je povlastica da je bila očuvana od svakoga grijeha. Ova dvostruka stvarnost, koju autor želi naglasiti kada govori o Mariji, ima dva važna značenja. Prvo, Marija je u svakidašnjici živjela ljubav koja se daruje i koja poziva na sebedarje. Drugo, Marija je uvijek živjela od vjere. Na koncu, samim prihvaćanjem da će biti majka Isusa Krista, Marija postaje i majka svih nas, a to će "službeno" postati pod križem, zaključuje autor svoje promišljanje.

Naslov je prvom poglavlju, kako smo već rekli, *Marijino otajstvo*. Bit Marijina otajstva jest da je ona Božja zaručnica. To je tajna, kaže autor, koja je i njoj samoj skrivena. Izjavljujući da je službenica Gospodnja, Marija svjedoči da je, doista, zaručena s Bogom. Ona poznaje Boga i ona njemu pripada. Marijin se poziv sastoji, nastavlja autor, u tome

da bude majka Sina rođenog od Oca koji je u njoj začet po Duhu Svetomu. “U trenutku kada je Marija začela po Duhu Svetomu u njoj se koncentri- ra sva Božja ljubav: u vječnoj ljubavi prema Sinu Otac vrši svoje vječno djelo očinstva.” Autor u ovom poglavlju ne zaboravlja ni sv. Josipa. Nje- ga smatra najvećim kontem- plativcem koji je ikada živio na zemlji. Dalje, Duh Sveti odredio je, piše autor, Josipa kao onoga koji će nam najbo- lje otkriti što znači uzeti Mariju k sebi te nastavlja: “Uzimaju- ċi Mariju k sebi, Josip ulazi u samo srce trojstvenog Božjeg života.” Autor prvo poglavlje završava mislima od darovano- sti Mariji učenicima, tj. nama danas. Kada nam je Isus daro- vao Mariju za majku, događaj koji se zbio dok je Isus visio raspet na križu, darovao nam je Očevu majčinsku ljubav: “Ta majčinska ljubav ima zadaću nastaviti djelo rađanja posi- njenih sinova, odgajanja kao rođenih od Oca i praćenja sve do njihova dovršenja, do časa kada će se potpuno predati u ruke svojega božanskog Oca s punim sinovskim povjerenjem, govoreći još samo jedno: ‘Oče, Oče naš’...”

Naslov je drugog poglav- lja *Kušnje u Marijinu životu*. Ovdje se autor bavi Marijinim kušnjama prolazeći kroz razli-

čite događaje iz njezina života. Ponajprije govori o Marijinim kušnjama kod Navještenja razmišljajući o njima pod tri različita vida: strah pred obja- vom tko je ona, kušnja vjere te kušnja šutnje. Druga sku- pina Marijinih kušnja bile su vezane uz tri razdoblja Isuso- va života: prikazanje u Hramu, dvanaestogodišnji Isus u Hra- mu te Isusov javni život. Oso- bito teške Marijine kušnje bile su dok je Isus visio na križu, a ona stajala ispod njega i u dubokoj boli promatrala ono što se događa. U tim trenu- cima Marija je, kako to kaže autor, prolazila trostruku kuš- nju: kušnja vjere, kušnja nade te kušnja ljubavi. Na koncu, autor vrlo dobro primjećuje i logično zaključuje kako je Marija po kušnjama postala Majka djece Božje.

Treće poglavlje naslovlje- no je *Marija sjedinjena s Isu- som*. U ovom relativno kratkom poglavlju autor se usredoto- čio na Marijinu vjernost – ona je bila i ostala vjerna službe- nica Gospodnja. Dalje, autor govori o Marijinu odricanju, dugotrajnom mučeništvu, suo- sjećanju i trpljenju s Isusom te njezino uznesenje i život u sla- vi. Da je Marija uznesena na nebo, kako to ispravno autor primjećuje, saznajemo iz žive tradicije ili predaje Crkve: “Ne postoji nikakvi povijesni trag o

njezinu odlasku s ovoga svijeta dok o Isusovoj smrti i uskrsnuću postoje svjedočanstva.”

Naslov je četvrtom, ujedno i posljednjem, poglavlju knjige *Marijina jednostavnost*. O jednostavnosti se u knjizi govori kroz višestruke različite naglaske: jednostavnost u šutnji, jednostavnost u blagosti uma i srca, jednostavnost u čistoći, jednostavnost u vjeri, jednostavnost u radosti, jednostavnost u svetosti te na koncu autor predstavlja Mariju kao uzor životne jednostavnosti i poziva nas da, gledajući u njezin primjer, i mi živimo jednostavnim životom. Ključ za razumijevanje Marijine jednostavnosti prema autoru nalazi se u ovome: “Marija je ostala jednostavna jer je u svakoj situaciji imala samo jednu

želju, a to je da odgovori na savez Božji s ljudima, da mu dopusti da ostvari svoj naum spasenja čineći njegovu volju.”

Zaključno možemo reći kako je knjiga pisana jednostavnim, ali istodobno vrlo nadahnutim rječnikom koji čitatelja, doista, uvodi u otajstva vjere i promatranja lika Blažene Djevice Marije. Čitatelj može, čitajući ovu knjigu, upoznati Mariju na dublji način otkrivajući uzrok njezine i posebnosti i izabranja, istodobno imajući pred očima živi primjer koji nas poziva na nasljedovanje Isusa Krista, Sina Božjega. Nadamo se da će ova knjiga doprijeti do šireg broja zainteresiranih vjernika te da će po njoj dublje uroniti u otajstvo Blažene Djevice Marije i Božjeg djela spasenja.